

nedslidende arbejde. Mens flere og flere i sundhedssystemet får en individuel og god behandling, oplever ældre, senile mennesker at ligge på gangene uden ordentlig og værdig behandling. Mens mange skifter til bedre job, hænger én gruppe mennesker fast i kontanthjælpssystemet i alt, alt for mange år.

Her ligger udfordringen foran os:

Vi skal den nye ulighed til livs. Vi skal bryde den negative sociale arv. Vi skal sikre, at man ikke bliver syg af at gå på arbejde. Vi skal give kontanthjælpsmodtagerne en ny chance for igen at komme ind på arbejdsmarkedet.

Desværre virker det, som om det ikke betyder særlig meget for regeringen – i hvert fald ikke, når vi kommer ud over de meget smukke hensigtserklæringer. Men vi vil alligevel godt opfordre regeringen til at gøre noget nyt. Vi vil gerne opfordre regeringen til sammen med Folketinget at sige: Hvorfor skulle vi ikke kunne halvere antallet af kontanthjælpsmodtagere i Danmark over de næste 4 år og gøre en virkelig indsats for at sikre, at de mennesker, der er rigtig marginaliseret i det danske samfund, kan komme ind på arbejdsmarkedet igen?

Det synes vi kunne være et positivt signal fra det her Folketing. Men desværre virker det, som om regeringen endog ikke vil erkende, at der er problemer. Vi ved jo alle sammen godt, at når man ikke vil erkende, at der er problemer, så er det ekstra svært at løse dem.

Vi har dog stadig væk et håb, når ministrene skal op og besvare her i sidste runde, om, at de bliver lidt mere klare i mælet om, hvad der skal gøres for at sikre unge en uddannelse, for at sikre, at de, der er mest marginaliserede, kan komme tilbage igen på arbejdsmarkedet osv. For uanset hvad regeringen siger, så siger alle de, der ved noget om det her, jo noget andet.

Regeringens eget Råd for Socialt Udsatte siger, at der er problemer med stigende ulighed i Danmark. De organisationer, der arbejder med de mennesker, der har det rigtig, rigtig svært, siger, der er problemer for de allersvageste i vores samfund, og danskerne siger det samme.

Det er nu, der skal tages fat. Jeg håber, ministrene ændrer lidt attitude i deres besvarelse, men nu må vi se, om det bliver til virkelighed. Tak for ordet.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så går vi i gang med de korte bemærkninger. Foreløbig er der fire korte bemærkninger. Først fru Charlotte Dyremose.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Man kan i hvert fald ikke anklage Socialdemokratiet for papegøjesnak. Det er sjældent, det er det samme, der bliver sagt to gange fra den kant.

Nu hører vi jo også fru Lotte Bundsgaard tale om det store problem med ulighed, men så vil jeg bare gerne høre, om fru Lotte Bundsgaard så er uenig med sin partiformand, der i Ugebrevet A4 den 5. september sagde:

Jeg vil ikke gøre det til et selvstændigt problem, at nogen bliver rigere – og længere nede sagde hun: Man løser ikke ulighedsproblemerne ved at give alle kontanthjælpsmodtagere flere penge.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg er fuldstændig enig i, hvad jeg også sagde i min tale, hvis fru Charlotte Dyremose ellers hørte efter, at man ikke løser ulighedsproblemet ved blot at sende en check.

Vi ved jo f.eks., at der blandt dem, der tilhører matchgruppe 5 blandt kontanthjælpsmodtagerne, er mennesker, der har det rigtig, rigtig dårligt. Deres problemer løses jo ikke blot ved, at man sender dem en check. Jeg er sikker på, at der er nogle af dem, der har det økonomisk meget, meget svært, men det, de har brug for, er, at den her regering lægger en anden kurs over for dem.

Kl. 15.40

At gøre det, som regeringen gør nu, nemlig gå til mennesker, der er på kontanthjælp – og som alle er enige om ikke bare kan komme i arbejde og har rigtig, rigtig mange andre problemer end ledighed – og sige, at hvis vi bare pisser dem længe nok, som regeringen gør, så skal de nok komme i arbejde, er en fejl. Det er helt andre ting, der skal til for at hjælpe de allersvageste i det her samfund.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jamen det forstår jeg så som en klar opbakning til regeringens linje, hvor man netop gør en indsats for at hjælpe de svageste ud af deres problemer med behandlingsgarantier med støtte-kontakt-personer og med den slags. Så håber jeg, fru Lotte Bundsgaard netop vil gå videre til oppositionens nye leder, hr. Villy Søvndal, med det budskab, for det er åbenbart ikke gået ind dér.

Til gengæld mener hr. Villy Søvndal så at kunne få Socialdemokraterne med på at hæve